

16. januar 2014

Vold i psykiatrien

FOA har i dagene 3.-12. januar 2014 gennemført en spørgeskemaundersøgelse om vold blandt medlemmer, der arbejder i psykiatrien. 792 medvirkende oplyste, at de arbejder i psykiatrien. Dette notat bygger på svarene fra disse medlemmer. Svarprocenten i undersøgelsen var 38.

Hovedkonklusioner

- Mere end halvdelen af de medvirkende medlemmer fra psykiatrien har inden for det sidste år været udsat for fysisk vold fra borgere på deres arbejdsplads. Skub, kast med genstande og slag er de former for vold, som flest er blevet udsat for.
3 ud af 4 medlemmer har i samme periode været udsat for trusler om vold.
- 3 ud af 10 har mindst en gang om ugen arbejdet alene, hvor der er risiko for vold. For de medlemmer, der arbejder i botilbud, gælder dette 4 ud af 10.
- En fjerdedel af medlemmerne i undersøgelsen er helt eller delvist uenige i, at vold bliver tilstrækkeligt forebygget på deres arbejdsplads.
- 3 ud af 10 er helt eller delvist uenige i, at der på deres arbejdsplads er en fast praksis for, hvad man gør, hvis en borger ikke tager sin medicin og bliver til fare for andre.
- Næsten halvdelen af de medlemmer, der arbejder i botilbud for sindslidende, er helt eller delvist uenige i, at de og deres kolleger er tilstrækkeligt dækket med overfaldsalarmer.
- Medlemmerne er blevet bedt om at sammenligne situationen i dag med forholdene for to år siden. 6 ud af 10 har svaret, at andelen af borgere med meget svære sindslidelser er steget på deres arbejdsplads. En tilsvarende andel har oplyst, at der nu er flere borgere med et stof- og/eller alkoholmisbrug. Og lidt under halvdelen vurderer, at der i dag er flere borgere på deres arbejdsplads, der burde være indlagt. Samtidig svarer 6 ud af 10, at der i dag er færre ansatte pr. borger på deres arbejdsplads end for to år siden.

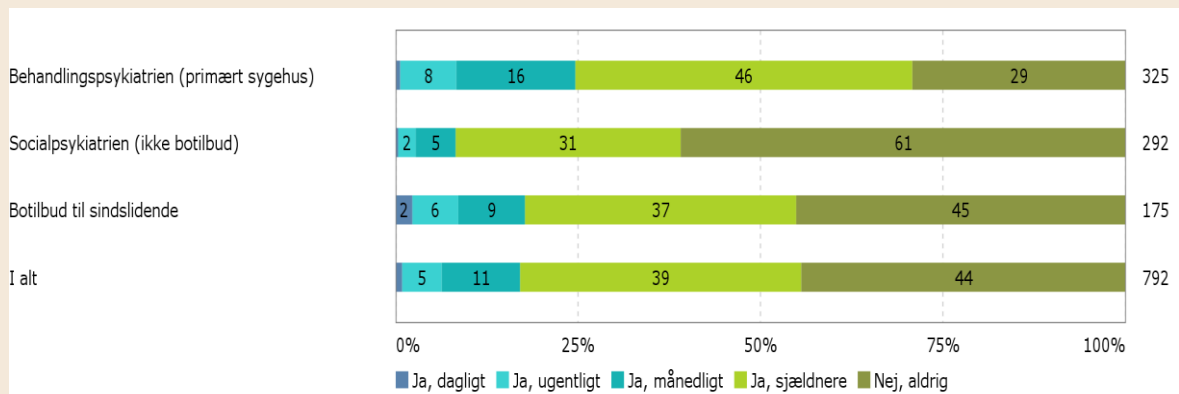
KONTAKT Rapport udarbejdet af:
FOA Kampagne og Analyse

Presse/Fagbladet:

Inge Frölich
3050 4835

Anne Mejer
2014 4958

Søren Olufsen
2177 4365

Figur 1
Har du inden for de sidste 12 måneder været udsat for fysisk vold fra borgere på din arbejdsplads?

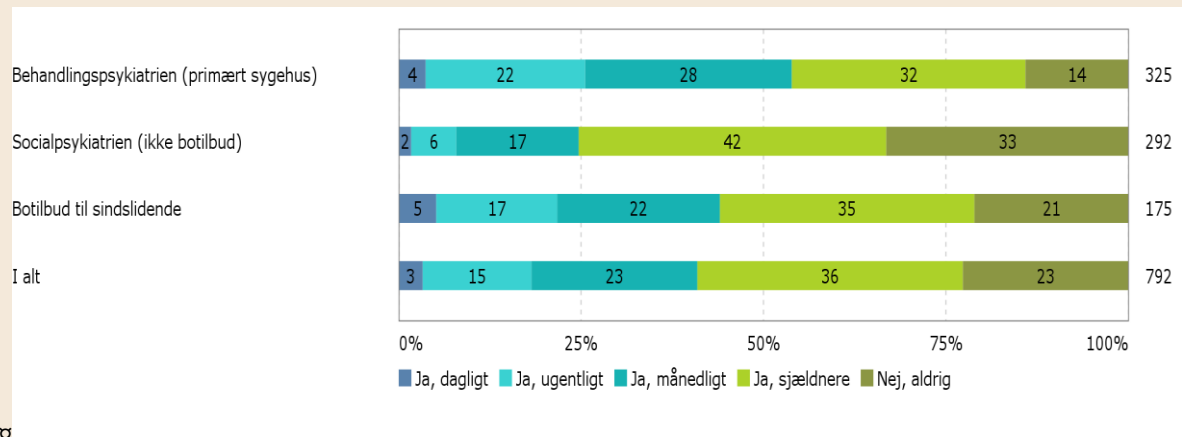
Antal svar: 792, heraf 325 fra behandlingspsykiatrien, 292 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 175 fra botilbud til sindslidende.

Medlemmerne er blevet spurgt, om de inden for det sidste år har været udsat for fysisk vold fra borgere på deres arbejdsplads. Svarene kan ses i figur 1 ovenfor.

Det fremgår, at mere end halvdelen (56 %¹) har været udsat for vold i løbet af perioden. For 1 procent er dette sket dagligt, og for 1 ud af 20 (5 %) er det sket ugentligt. 1 ud af 10 (11 %) har oplevet vold fra borgere en gang om måneden, og knapt 4 ud af 10 (39 %) har været udsat for fysisk vold sjældnere end hver måned.

Den andel af medlemmerne, der har været udsat for fysisk vold inden for det seneste år, er forskellig på de tre hovedområder inden for psykiatrien, som ses i figur 1. Medlemmerne i behandlingspsykiatrien er mest udsatte – her har 7 ud af 10 (71 %) været udsat for vold i perioden. De tilsvarende andele er 55 procent og 39 procent i henholdsvis botilbuddene og den øvrige del af socialpsykiatrien.

¹ 100-44=56

Figur 2
Har du inden for de sidste 12 måneder været udsat for trusler om vold fra borgere på din arbejdsplads?

Antal svar: 792, heraf 325 fra behandlingspsykiatrien, 292 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 175 fra botilbud til sindslidende.

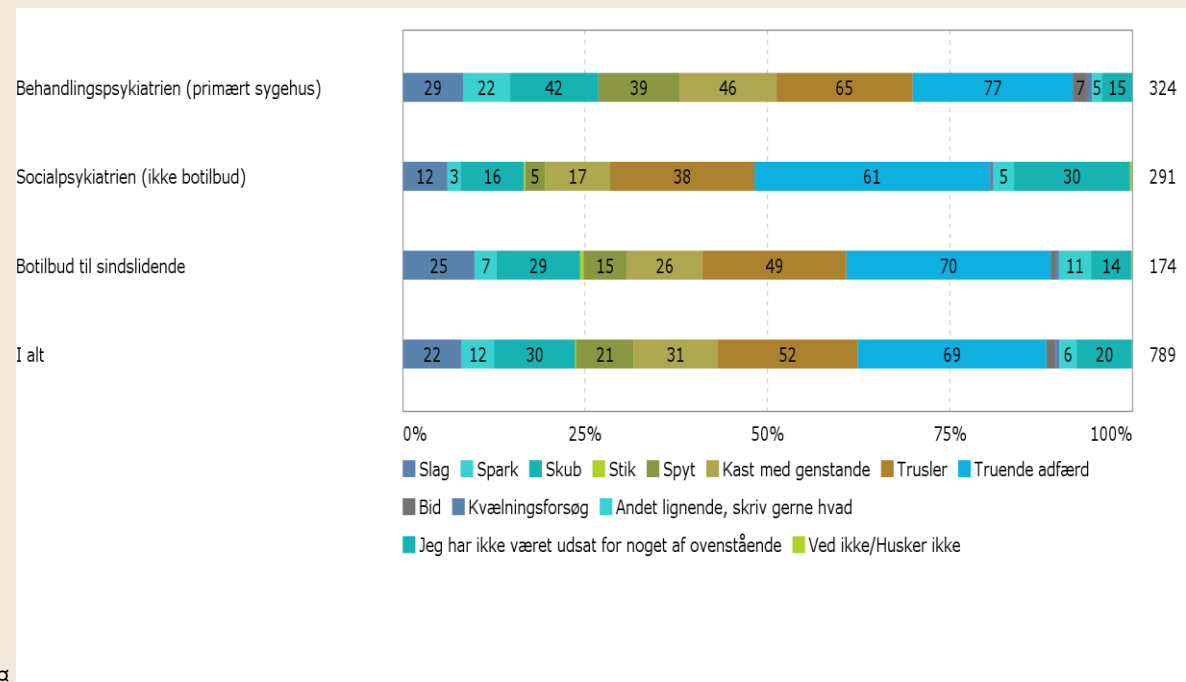
Figur 2 ovenfor viser medlemmernes svar på et spørgsmål om, hvorvidt de inden for de sidste 12 måneder har været udsat for trusler om vold fra borgere på deres arbejdsplads. Det ses, at en fjerdedel (23 %) svarer, at de aldrig har været udsat for trusler om vold i perioden – de øvrige har således mindst én gang været udsat for sådanne trusler. Knap en femtedel (18 %) har været udsat herfor mindst én gang om ugen. For en fjerdedel (23 %) er det sket hver måned, mens en tredjedel (36 %) har svaret, at det er forekommet sjældnere end hver måned.

Hvad angår evt. forskelle mellem arbejdsområderne, bør figuren aflæses med en vis forsigtighed pga. den usikkerhed, svarene er forbundet med. Der er dog en sikker forskel mellem behandlingspsykiatrien og den del af socialpsykiatrien, der ikke omfatter botilbud – der er således flere, der har været udsat for trusler om vold i behandlingspsykiatrien end i den nævnte del af socialpsykiatrien.

Medlemmerne er også blevet spurgt, om de inden for de sidste 12 måneder i **deres fritid** har været udsat for fysisk vold eller trusler om vold fra borgere fra deres arbejdsplads. Kun 3 procent har svaret ja til dette spørgsmål (figur ikke vist).

Figur 3

Har borgere inden for de seneste 12 måneder udsat dig for noget af følgende i forbindelse med dit arbejde?

Antal svar: 789, heraf 324 fra behandlingspsykiatrien, 291 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 174 fra botilbud til sindslidende.

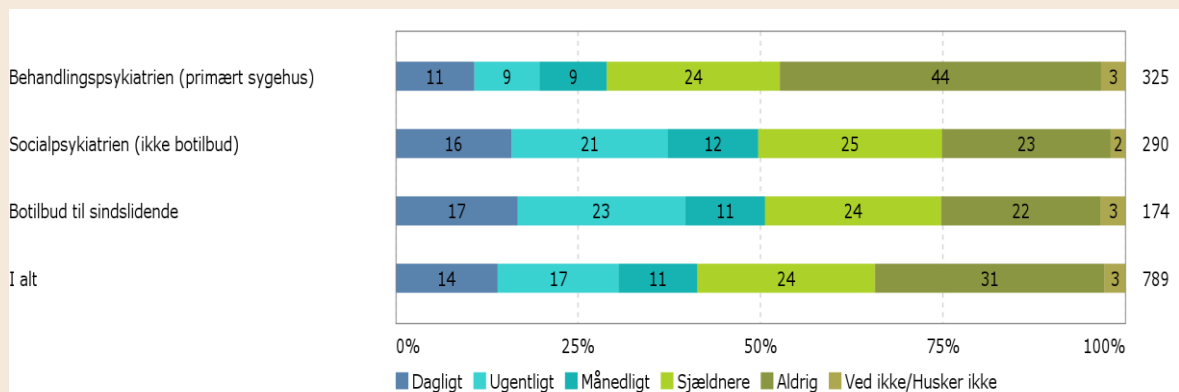
Figur 3 ovenfor viser, hvilke former for vold medlemmerne er blevet udsat for de sidste 12 måneder, og hvor mange der har oplevet trusler eller truende adfærd.

Kun en femtedel (20 %) har hverken været udsat for vold, trusler eller truende adfærd. Det vil sige, at 8 ud af 10 har været udsat for enten vold, trusler eller truende adfærd i perioden. Denne andel er lavest i den del af socialpsykiatrien, der ikke omfatter botilbud.

Ser man på, hvilke former for vold medlemmerne er blevet udsat for, viser det sig, at kast med genstande, skub, slag og spyt er de mest udbredte former. I behandlingspsykiatrien er det næsten halvdelen af medlemmerne (46 %), der har været udsat for kast med genstande, og 4 ud af 10 (42 %) har været oplevet at blive skubbet.

Figur 4

Tænk tilbage på de sidste 12 måneder. Hvor ofte har du da arbejdet alene, hvor der er risiko for vold?

Antal svar: 789, heraf 325 fra behandlingspsykiatrien, 290 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 174 fra botilbud til sindslidende.

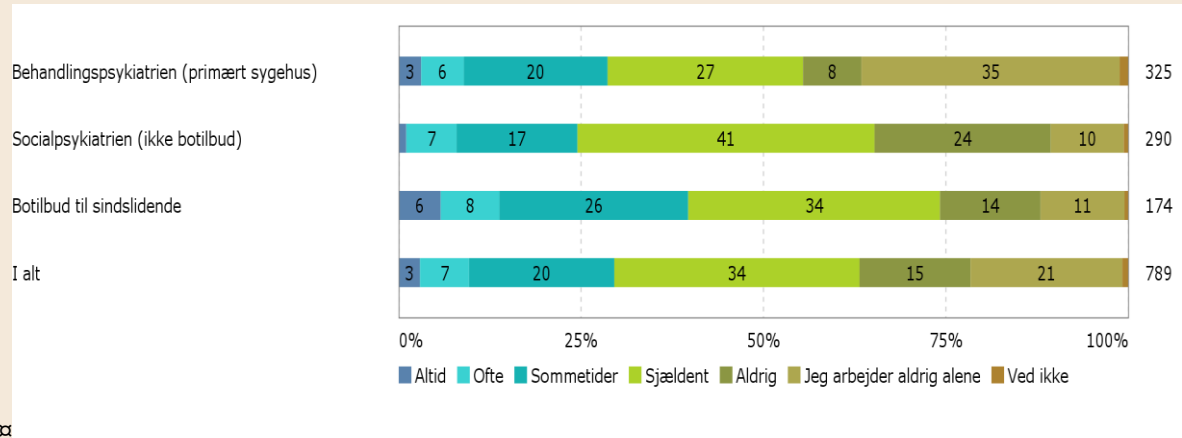
Medlemmerne er blevet spurgt, hvor ofte de inden for de sidste 12 måneder har arbejdet alene, hvor der er risiko for vold. Svarene ses i figur 4 ovenfor.

Det fremgår bl.a., at 3 ud af 10 (31 %) mindst en gang om ugen har arbejdet alene, hvor der var risiko for vold.

I socialpsykiatrien gælder dette knap 4 ud af 10. I behandlingspsykiatrien er den tilsvarende andel en femtedel (20 %) af medlemmerne.

Mere end 4 ud af 10 (44 %) i behandlingspsykiatrien har i den nævnte periode ikke arbejdet alene, hvor der var risiko for vold.

Det samme gælder kun en femtedel af medlemmerne i socialpsykiatrien. Der er ikke forskel på svarene fra medlemmer i botilbud og svarene fra de medlemmer, der arbejder i den øvrige del af socialpsykiatrien.

Figur 5
Hvor ofte er du utryg ved at arbejde alene?

Antal svar: 789, heraf 325 fra behandlingspsykiatrien, 290 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 174 fra botilbud til sindslidende.

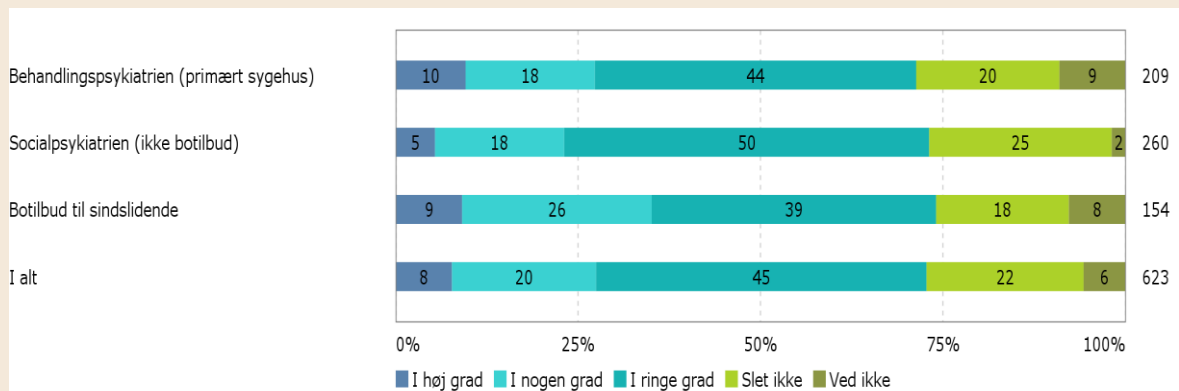
Medlemmerne er blevet spurgt, hvor ofte de er utrygge ved at arbejde alene. Svarene fremgår af figur 5 ovenfor.

Det ses, at alenearbejde er mere udbredt i socialpsykiatrien end i behandlingspsykiatrien. Mens kun 1 ud af 10 i socialpsykiatrien svarer, at de aldrig arbejder alene, er den tilsvarende andel i behandlingspsykiatrien over en tredjedel (35 %).

Hvis man ser bort fra de medlemmer, der aldrig arbejder alene, er det nogenlunde samme andel, der i behandlingspsykiatrien og i botilbuddene altid, ofte eller sommetider er utrygge ved at arbejde alene – nemlig 4 ud af 10. Den tilsvarende andel er 3 ud af 10 i den øvrige del af socialpsykiatrien.

Bedre personalenormering, da vi tit arbejder alene i grupperne. (Vi har 2 grupper og skulle være normeret til minimum 2 personaler i hver gruppe). Hvor vi minimum i aftenvagter og weekendvagter skulle være 4 på vagt er vi meget ofte, faktisk fast kun 3 personaler.

Social- og sundhedsassistent fra et botilbud om, hvad der kunne bidrage til at forebygge vold

Figur 6
I hvilken grad er du bekymret for at begå fejl, når du er alene på arbejde?

Antal svar: 623, heraf 209 fra behandlingspsykiatrien, 260 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 154 fra botilbud til sindslidende. Spørgsmålet er ikke stillet til medlemmer, der tidligere har svaret, at de aldrig arbejder alene.

De medlemmer, der ind i mellem har alenearbejde, er blevet spurgt, i hvilken grad de er bekymrede for at lave fejl, når de er alene på arbejde.

Det ses i figur 6 ovenfor, at knap 1 ud af 3 (28 %) i høj grad eller i nogen grad har en sådan bekymring. Der er ikke nogen sikker forskel mellem svarene fra de tre arbejdsområder.

Medlemmerne er blevet spurgt, om der er **lokale retningslinjer om vold eller en voldspolitik** på deres arbejdsplads. Mere end 9 ud af 10 (93 %) har svaret ja til dette. 1 ud af 20 (6 %) ved ikke, om der er sådanne retningslinjer eller en sådan politik på deres arbejdsplads (figur ikke vist).

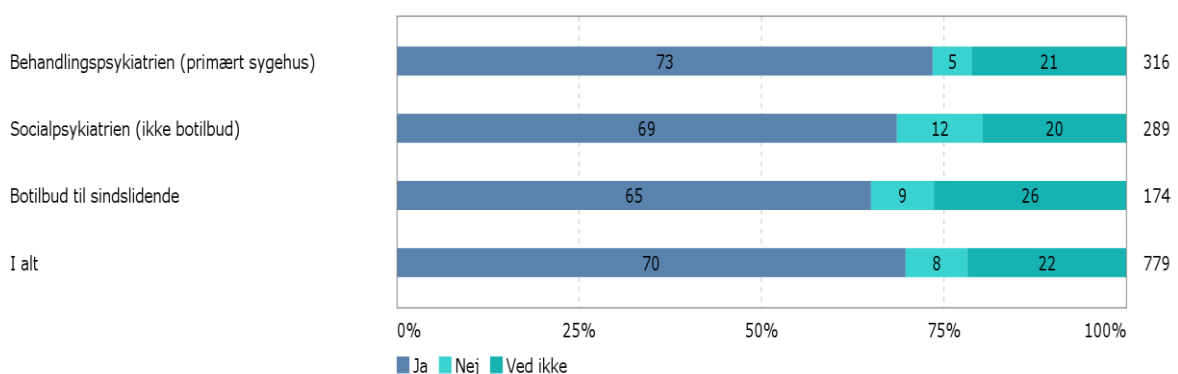
De arbejdsmiljørepræsentanter, der indgår i undersøgelsen, er blevet spurgt, om der på deres arbejdsplads er lavet **individuelle risikovurderinger** af de enkelte borgere, hvor man har forholdt sig til voldsrisikoen. Der foreligger svar fra i alt 74 arbejdsmiljørepræsentanter. 34 af disse arbejder i behandlingspsykiatrien, 31 i den del af socialpsykiatrien, der ikke er botilbud, og 9 i botilbud.

Der er en relativt stor usikkerhed forbundet med disse svar – men mellem en fjerdedel og en tredjedel af disse arbejdsmiljørepræsentanter svarer, at der ikke er lavet nogen risikovurderinger af enkeltborgere på deres arbejdsplads.

Mellem en tredjedel og halvdelen har svaret, at der er lavet individuelle risikovurderinger af alle borgere, hvor det er relevant. Op til en fjerdedel har svaret, at der er lavet risikovurderinger af nogle af de borgere, hvor det er relevant (figur ikke vist).

Individuelle risikovurderinger er mere udbredt i behandlingspsykiatrien end i den del af socialpsykiatrien, der ikke omfatter botilbud. Pga. det lave antal svar er det ikke muligt at sige noget om, hvor udbredt individuelle risikovurderinger er i botilbuddene (figur ikke vist).

Arbejdsmiljørepræsentanterne fra de arbejdspladser, hvor der er udarbejdet individuelle risikovurderinger af enkeltborgere, er blevet spurgt, om risikovurderingen af den enkelte borger er tilgængelig for alle ansatte, som har kontakt med borgeren, herunder vikarer. Mere end 9 ud af 10 (93 %) har svaret ja til dette (figur ikke vist).

Figur 7
Har I temaet vold med i jeres generelle APV (arbejdspladsvurdering)?

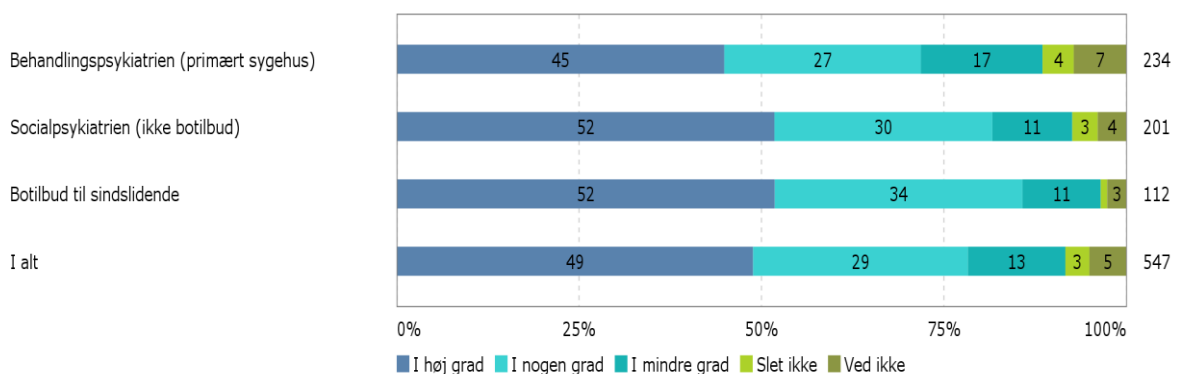
Antal svar: 779, heraf 316 fra behandlingspsykiatrien, 289 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 174 fra botilbud til sindslidende.

Det ses i figur 7 ovenfor, at 7 ud af 10 har svaret, at temaet vold er med i deres generelle APV (arbejdspladsvurdering). Lidt under en tiendedel (8 %) har svaret nej til dette, og en femtedel (22 %) har svaret "Ved ikke" til spørgsmålet.

Der er ingen sikre forskelle mellem arbejdsområderne.

Figur 8
I hvilken grad bliver jeres APV/risikovurdering fulgt op af forebyggelsestiltag?

(Det kan fx handle om, hvornår man skal være to ansatte hos borgeren, og hvordan man med fordel kan kommunikere med borgeren.)

Antal svar: 547, heraf 234 fra behandlingspsykiatrien, 201 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 112 fra botilbud til sindslidende. Spørgsmålet er kun stillet til medlemmer, der har svaret, at temaet vold er med i den generelle arbejdspladsvurdering (APV) for deres arbejdsplads og til arbejdsmiljørepræsentanter, der har svaret, at der er lavet individuelle risikovurderinger af borgere på deres arbejdsplads.

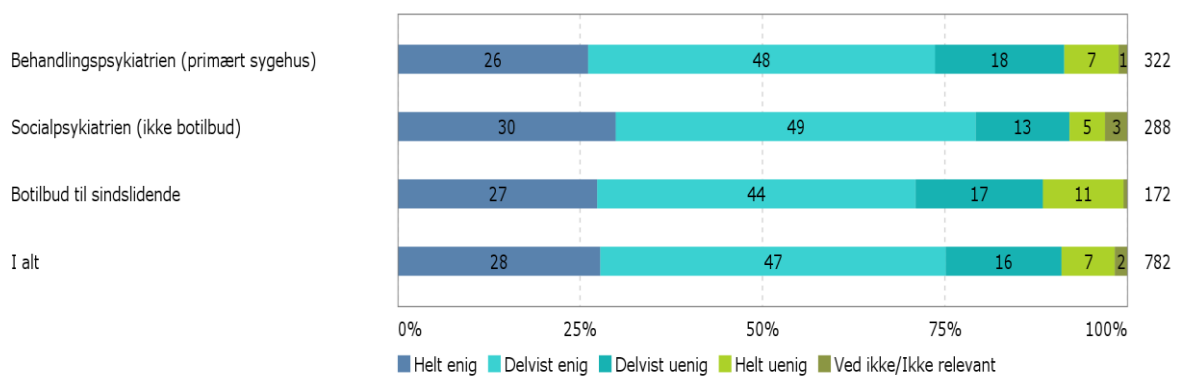
De medlemmer, der har svaret, at arbejdspladsvurderingen (APV'en) for deres arbejdsplads indeholder temaet vold, er blevet spurgt, i hvilken grad APV'en bliver fulgt op af forebyggelsestiltag. Svarene på det spørgsmål kan ses i figur 8 ovenfor.

Lidt under halvdelen (49 %) mener, at deres APV i høj grad bliver fulgt op af forebyggelsestiltag, og 3 ud af 10 (29 %) mener, at dette i nogen grad sker. 13 procent har svaret, at der sker i mindre grad, mens 5 procent mener, at det slet ikke sker.

Der er ingen forskel på svarene fra de tre arbejdsområder.

Figur 9

**Hvor enig eller uenig er du i følgende udsagn om forholdene på din arbejdsplads?
Vold bliver tilstrækkeligt forebygget på min arbejdsplads**

Antal svar: 782, heraf 322 fra behandlingspsykiatrien, 288 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 172 fra botilbud til sindslidende.

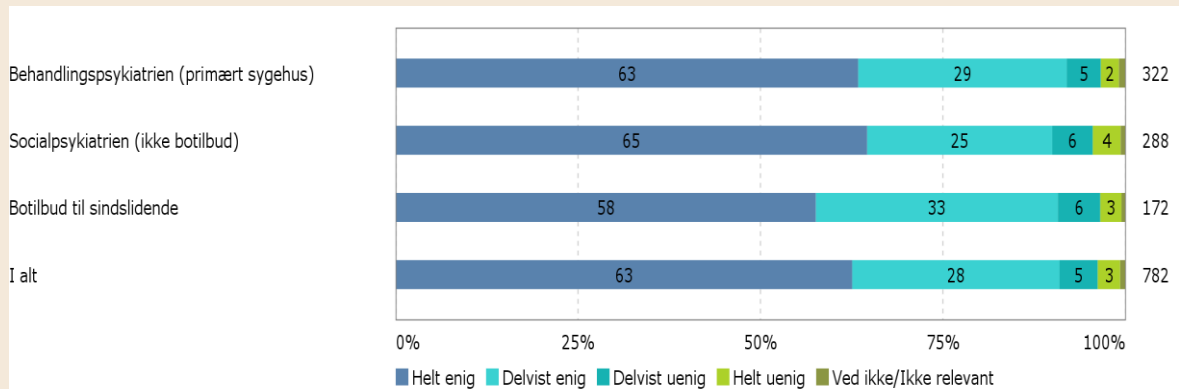
Lidt under 3 ud af 10 (28 %) af medlemmerne i undersøgelsen er helt enige i, at vold bliver tilstrækkeligt forebygget på deres arbejdsplads. Næsten halvdelen (47 %) er delvist enige i udsagnet. 16 procent er delvist uenige, og 7 procent er helt uenige.

Der er ingen sikre forskelle mellem svarene fra de tre arbejdsområder.

Svarene fremgår af figur 9 ovenfor.

Figur 10

**Hvor enig eller uenig er du i følgende udsagn om forholdene på din arbejdsplads?
Jeg ved, hvad jeg skal gøre, hvis jeg bliver udsat for vold eller trusler om vold.**

Antal svar: 782, heraf 322 fra behandlingspsykiatrien, 288 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 172 fra botilbud til sindslidende.

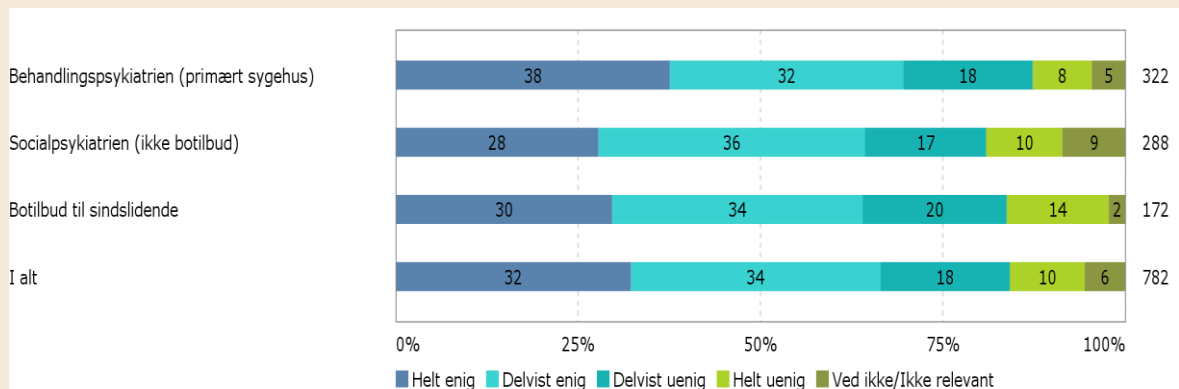
Mere end 6 ud af 10 medlemmer (63 %) har erklæret sig helt enige i, at de ved, hvad de skal gøre, hvis de bliver udsat for vold eller trusler om vold. Yderligere 3 ud af 10 (28 %) er delvist enige i udsagnet. 8 procent er helt eller delvist uenige.

Dette fremgår af figur 10 ovenfor.

De forskelle mellem arbejdsområderne, der kan ses i figuren, er ikke statistisk sikre.

Figur 11

**Hvor enig eller uenig er du i følgende udsagn om forholdene på din arbejdsplads?
På min arbejdsplads har vi en fast praksis for, hvad vi gør, hvis en borgere ikke tager sin medicin og bliver til fare for andre.**

Antal svar: 782, heraf 322 fra behandlingspsykiatrien, 288 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 172 fra botilbud til sindslidende

Medlemmerne er blevet bedt om at forholde til, om der på deres arbejdsplads er en fast praksis for, hvad man gør, hvis en borger ikke tager sin medicin og bliver til fare for andre. Svarene ses i figur 11 ovenfor.

Det fremgår af figuren, at kun lidt under en tredjedel (32 %) har kunnet erklære sig helt enige i, at der er en sådan fast praksis på deres arbejdsplads. En anden tredjedel (34 %) er delvist enige i udsagnet.

18 procent er delvist uenige i, at der er en sådan fast praksis på deres arbejdsplads, og 10 procent er helt uenige. 6 procent har svaret "Ved ikke".

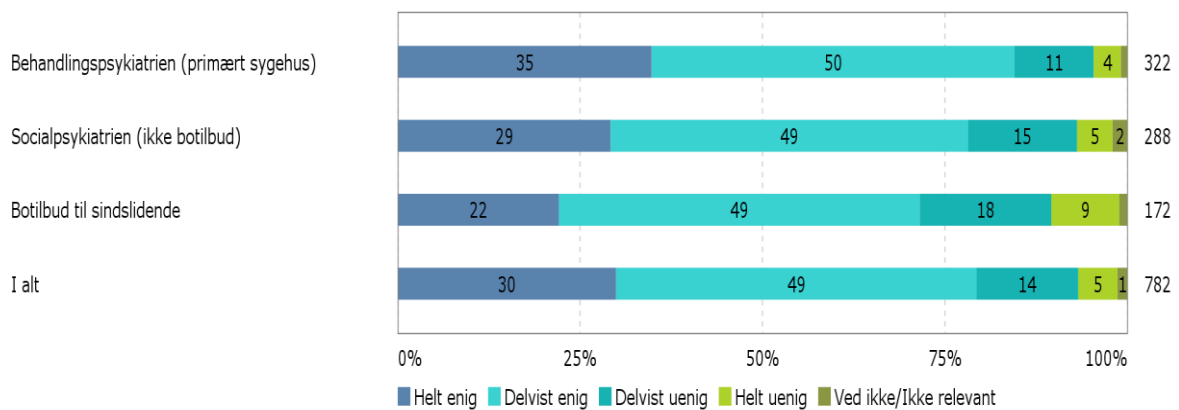
Der er ikke nogen sikre forskelle på svarene fra de tre arbejdsområder.

Jeg mener, vi mangler sanktionsmuligheder overfor beboere, som ikke vil tage deres medicin og som følge deraf bliver psykotiske og udadreagerende. Mulighed for at skærme de andre beboere, personalet og dem selv. Ringer du til psykiatrisk skadestue, er der ikke plads osv.

Pædagog, botilbud

Figur 12

**Hvor enig eller uenig er du i følgende udsagn om forholdene på din arbejdsplads?
Jeg føler mig godt klædt på til at håndtere voldelige borgere.**

Antal svar: 782, heraf 322 fra behandlingspsykiatrien, 288 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 172 fra botilbud til sindslidende

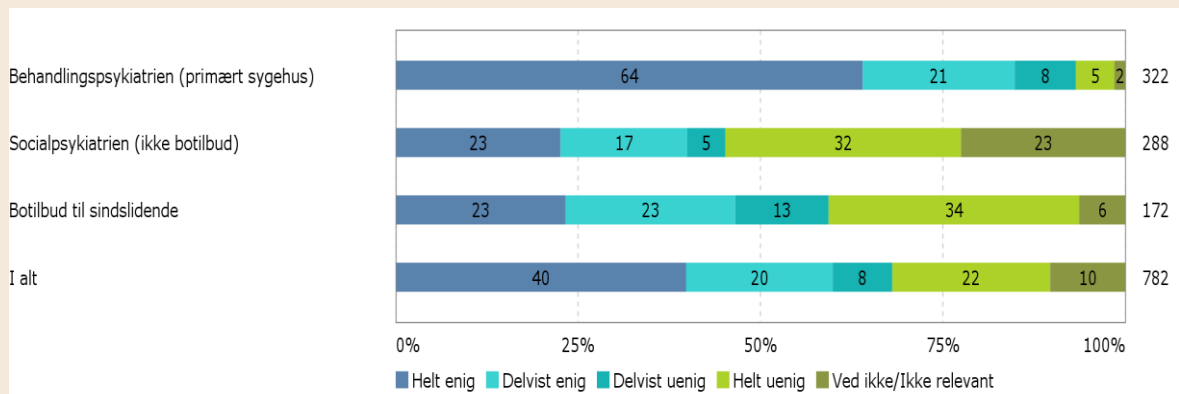
Medlemmerne er blevet spurgt, hvor enige eller uenige de er i udsagnet "Jeg føler mig godt klædt på til at håndtere voldelige borgere".

3 ud af 10 (30 %) er helt enige i dette, og halvdelen (49 %) er delvist enige. Lidt under en femtedel (19 %) er uenige i udsagnet, heraf er 5 procentenheder helt uenige.

Der er en sikker forskel mellem svarene fra medlemmerne i behandlingspsykiatrien og de medlemmer, der arbejder i botilbud. De sidstnævnte føler sig ikke lige så godt klædt på til at håndtere voldelige borgere. Der er således 27 procent af medlemmerne i botilbuddene, der er uenige i udsagnet mod 15 procent fra behandlingspsykiatrien.

Figur 13

**Hvor enig eller uenig er du i følgende udsagn om forholdene på din arbejdsplads?
På min arbejdsplads er vi tilstrækkeligt dækket med overfaldsalarmer**

□

Antal svar: 782, heraf 322 fra behandlingspsykiatrien, 288 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 172 fra botilbud til sindslidende

Medlemmerne er blevet bedt om at forholde sig til, om de ansatte på deres arbejdsplads er tilstrækkeligt dækket med overfaldsalarmer.

Det ses i figur 13 ovenfor, at 3 ud af 10 er helt eller delvist uenige i, at dette er tilfældet.

Det er en sikker forskel mellem svarene fra de medlemmer, der arbejder i socialpsykiatrien, og de medlemmer, der arbejder i behandlingspsykiatrien. Der er relativt set flest fra socialpsykiatrien, der er helt eller delvist uenige i, at dækningen med overfaldsalarmer er tilstrækkelig på deres arbejdsplads. Blandt medlemmer i botilbud drejer det sig om næsten halvdelen (47 %), i den øvrige del af socialpsykiatrien gælder det næsten 4 ud af 10 (37 %). I behandlingspsykiatrien er den tilsvarende andel kun 13 procent.

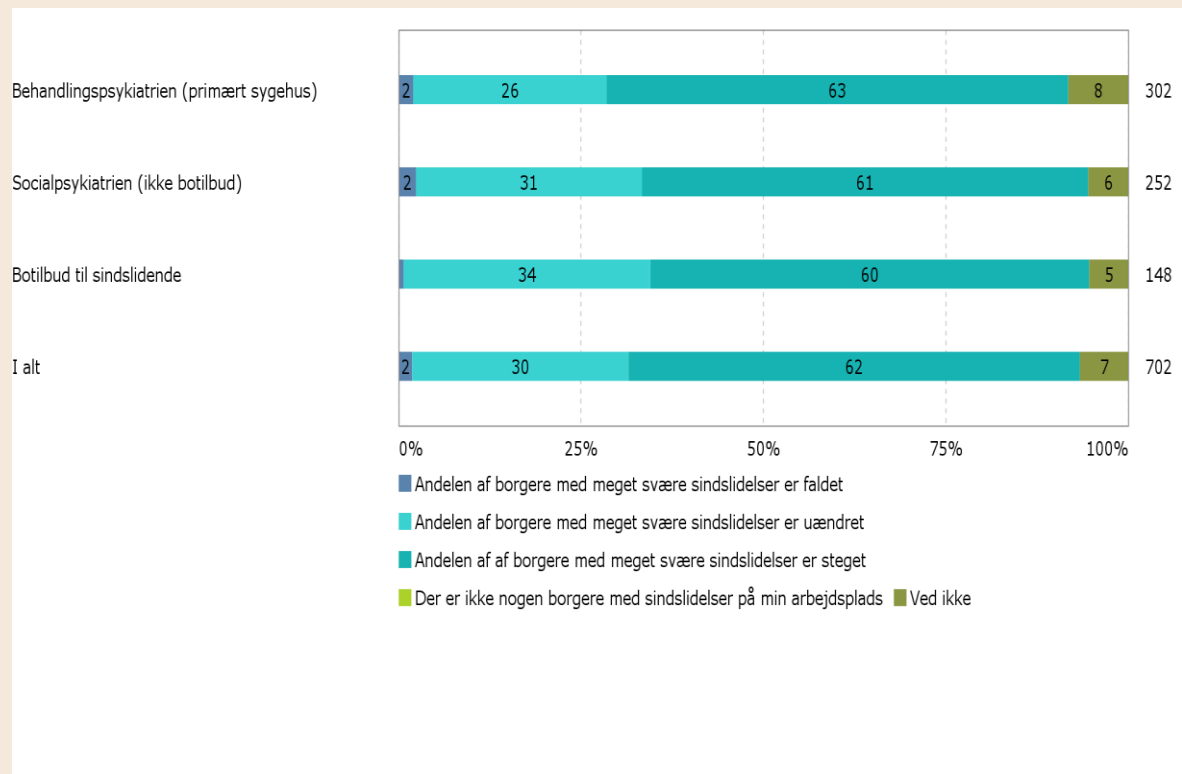
Blandt medlemmer i den del af socialpsykiatrien, der ikke omfatter botilbud, er der en høj andel (23 %), som har valgt at svare "Ved ikke/Ikke relevant" til spørgsmålet om overfaldsalarmer.

Først og fremmest ved aldrig at være alene med borgere med truende/voldelig adfærd. Ved at få overfaldsalarmer. Selvom det nok ikke er tilstrækkeligt, hvis uheldet virkelig er ude. Jeg mener - hvis alarmer går til fx hjemmeplejen som nu, hvornår kommer de så? Vi kan også kode vores Tlf til et hurtigkald. Men hvor hurtigt kommer hjælpen? Det bedste er aldrig at være alene.

Social- og sundhedsassistent i socialpsykiatrien (ikke botilbud) om forebyggelse af vold

Figur 14

Er andelen af borgere med meget svære sindslidelser steget eller faldet på din arbejdsplads inden for de seneste 2 år?

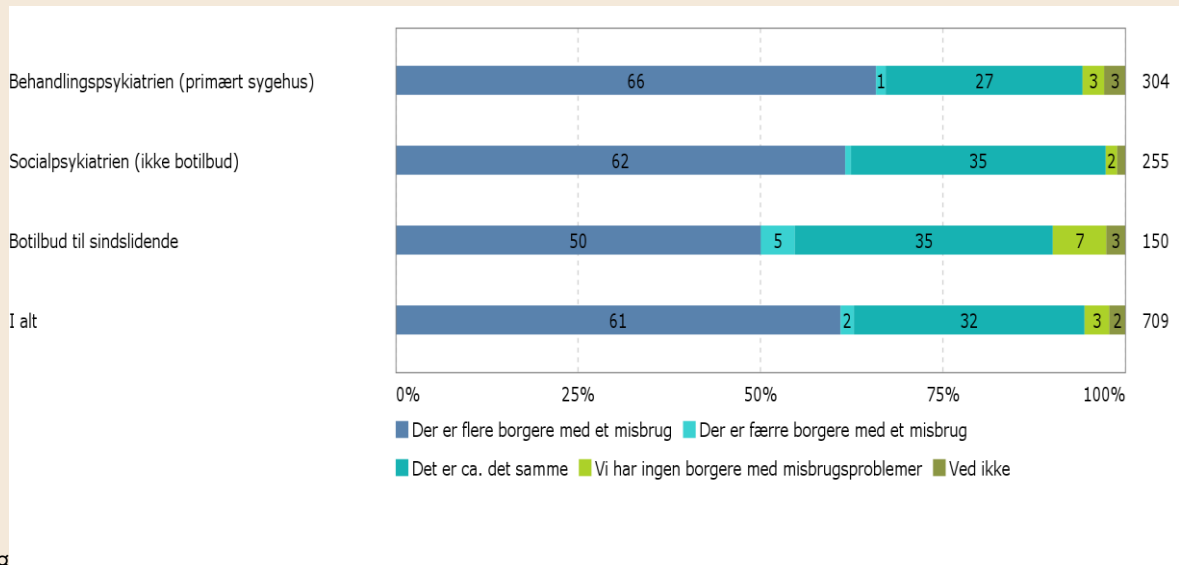
Antal svar: 702, heraf 302 fra behandlingspsykiatrien, 252 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 148 fra botilbud til sindslidende. Der er set bort fra de medlemmer, som svarede, at de ikke har været på deres nuværende arbejdsplads i to år.

Det fremgår af figur 14 ovenfor, at 6 ud af 10 (62 %) medlemmer vurderer, at andelen på deres arbejdsplads af borgere med meget svære sindslidelser er steget de seneste to år. Stort set ingen medlemmer (2 %) har svaret, at denne andel er faldet. 3 ud af 10 mener, at andelen er uændret, og resten (7 %) har svaret "Ved ikke".

Der er ingen forskel på svarene fra de tre arbejdsområder, der er vist i figuren.

Figur 15

Er der i dag flere eller færre borgere på din arbejdsplads med et stof- og/eller alkoholmisbrug end for 2 år siden?

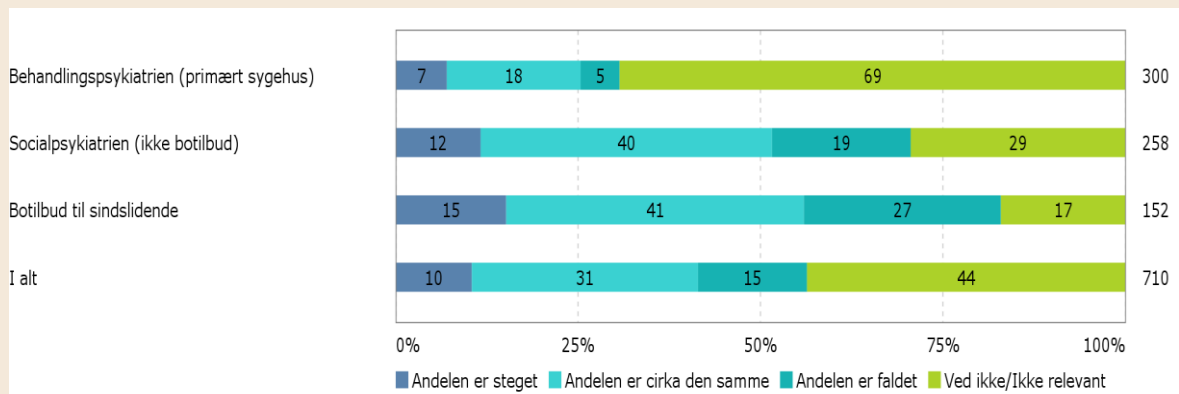

Antal svar: 709, heraf 304 fra behandlingspsykiatrien, 255 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 150 fra botilbud til sindslidende. Der er set bort fra de medlemmer, som svarede, at de ikke har været på deres nuværende arbejdsplads i to år.

Figur 15 viser medlemmernes svar på et spørgsmål om, hvorvidt der i dag er flere eller færre borgere på deres arbejdsplads med et stof- og/eller alkoholmisbrug, end der var for to år siden.

Det ses, at 6 ud af 10 (61 %) har svaret, at der i dag er flere borgere med et misbrug. Mere end 3 ud af 10 (32 %) har svaret, at det er ca. det samme som for to år siden, mens kun 2 procent har svaret, at der er færre borgere med et misbrug.

Om evt. forskelle mellem de tre arbejdsområder kan det siges med sikkerhed, at andelen af medlemmer i behandlingspsykiatrien, der svarer, at der i dag er flere borgere på deres arbejdsplads med et misbrug (66 %), er højere end den tilsvarende andel blandt medlemmer, der arbejder i botilbud (50 %).

Figur 16
Er andelen af ikke-uddannede medarbejdere på din arbejdsplads steget eller faldet de seneste 2 år?

Antal svar: 710, heraf 300 fra behandlingspsykiatrien, 258 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 152 fra botilbud til sindslidende. Der er set bort fra de medlemmer, som svarede, at de ikke har været på deres nuværende arbejdsplads i to år.

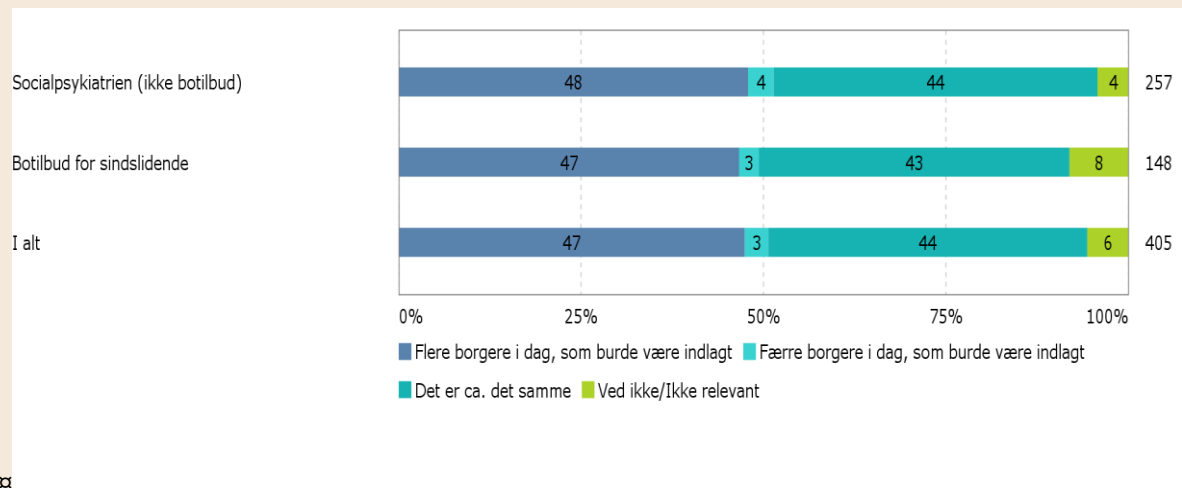
Medlemmerne er blevet spurgt, om andelen af ikke-uddannede medarbejdere på deres arbejdsplads er steget eller faldet de seneste to år.

Det ses i figur 16 ovenfor, at en meget høj andel (44 %) har svaret "Ved ikke/Ikke relevant" til dette spørgsmål. En del medlemmer fra især behandlingspsykiatrien har i deres kommentarer gjort opmærksom på, at der ikke er ikke-uddannet (pleje)personale på deres arbejdsplads – de har således benyttet sig af muligheden for at svare "Ikke relevant".

Det fremgår videre af figuren, at 15 procent (af alle – med og uden ikke-uddannet personale) har svaret, at andelen af ikke-uddannede medarbejdere er faldet, mens 10 procent har svaret, at denne andel er faldet. Forskellen på de to andele er dog ikke statistisk sikker.

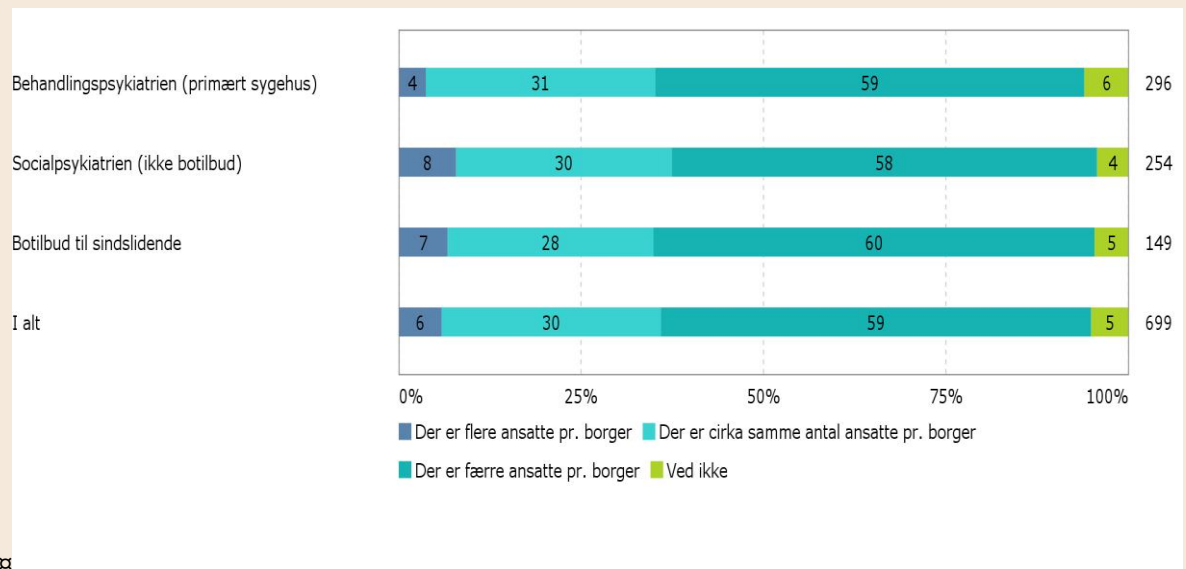
Figur 17

Sammenlignet med for 2 år siden, har I så på din arbejdsplads i dag flere eller borgere, der burde være indlagt på et psykiatrisk sygehus?

Antal svar: 405, heraf 257 i socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 148 i botilbud for sindslidende.. Spørgsmålet er ikke stillet til medlemmer i behandlingspsykiatrien. Der er set bort fra de medlemmer, som svarede, at de ikke har været på deres nuværende arbejdsplads i to år.

Det ses i figur 18 ovenfor, at lidt under halvdelen (47 %) af de medvirkende medlemmer fra socialpsykiatrien vurderer, at der i dag – sammenlignet med for to år siden - er flere borgere på deres arbejdsplads, der burde være indlagt på et psykiatrisk sygehus. Kun 3 procent har svaret, at der er færre borgere, der burde være indlagt.

Figur 17
Er der i dag flere eller færre ansatte pr. borger på din arbejdsplads, end der var for 2 år siden?

Antal svar: 699, heraf 296 fra behandlingspsykiatrien, 254 fra socialpsykiatrien (ikke botilbud) og 149 fra botilbud til sindslidende. Der er set bort fra de medlemmer, som svarede, at de ikke har været på deres nuværende arbejdsplads i to år.

Medlemmerne er også blevet bedt om at svare på, om der i dag er flere eller færre ansatte pr. borger på deres arbejdsplads, end der var for to år siden.

Det fremgår af figur 18 ovenfor, at 6 ud af 10 (59 %) medlemmer vurderer, at der i dag er færre ansatte pr. borger. 3 ud af 10 mener, at antallet er cirka det samme, og 6 procent har svaret, at der i dag er flere ansatte pr. borger.

Der er ikke forskel på svarene fra de tre arbejdsområder.

Medlemmerne har i to åbne spørgsmål kunnet skrive kommentarer, herunder om deres tanker om, hvordan vold kunne forebygges bedre på deres arbejdsplads, end det sker i dag.

Hele 298 medlemmer har skrevet én eller to kommentarer.

Omkring 90 medlemmer peger på, at der er behov for en bedre normering på deres arbejdsplads – flere nævner aften- og nattetimerne i den forbindelse. Der er en håndfuld medlemmer fra behandlingspsykiatrien, der mener, at der er brug for flere mandlige kolleger.

Mange medlemmer nævner også forskellige former for uddannelse.

Øge psyko-fysisk træning samt flere kurser i konflikthåndtering

Plejer i behandlingspsykiatrien

Ca. 40 medlemmer nævner mindre alenearbejde som en mulighed for at forebygge vold. En del medlemmer er inde på, at det kan være svært at afgøre at afgrænse, hvad der er alenearbejde. Medlemmet er måske ikke som sådan alene i vagten, men i praksis adskilt fra de øvrige kolleger på vagt med ringe mulighed for at tilkalde disse kolleger hurtigt.

Metode

Indsamlingsperiode

Undersøgelsen er gennemført i perioden 3.-12. januar 2014.

Indsamlingsmetode

Svarene er indsamlet via en internetbaseret spørgeskemaundersøgelse. Der blev udsendt én påmindelse i perioden.

Målgruppen

Målgruppen for undersøgelsen er de medlemmer med kendt e-mailadresse, der arbejder i psykiatrien. Medlemmerne er udvalgt efter de arbejdspladsoplysninger, der er registreret om dem i FOAs medlemsregister.

Antal besvarelser og svarprocent

2.618 medlemmer blev inviteret til undersøgelsen pr. mail. 273 e-mailadresser viste sig at være uvirksomme, så det reelle antal inviterede var 2.345. 901 medlemmer deltog i undersøgelsen, heraf gennemførte 877 undersøgelsen fuldt ud. Det giver en svarprocent på 38, hvilket er tilfredsstillende for denne type undersøgelser.

Repræsentativitet

Der er ikke gennemført en nærmere analyse af repræsentativiteten.

Analyse, herunder evt. vægtning af data

792 af de medvirkende har oplyst, at de arbejder i psykiatrien. Analysen, der ligger til grund for dette notat, vedrører svarene fra disse medlemmer. Medlemmerne har kunnet angive mere detaljerede oplysninger om deres arbejdsområde end de tre hovedområder, som dette notat beskriver. Medlemmernes svar er omkodet til disse tre hovedområder. Der er ikke anvendt vægtning af data.